

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ
วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

อ.พ. ๔/๒๕๔๗

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

(ฉบับที่..) พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติในส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่คุ้มครองสิทธิของบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้ได้อย่างเพียงพอ ประกอบกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยารจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันใช้บังคับเฉพาะคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ สมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อให้หลักเกณฑ์การอุทธรณ์ทั้งคดีล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้อยู่ในกฎหมายเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ บทจำกัดสิทธิและวันใช้บังคับ

๒.๑ ชื่อพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ บทจำกัดสิทธิ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๒.๓ วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๓. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ในคดีล้มละลายทั้งคดีฟ้องให้ล้มละลายและคดีร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒^๑ โดยกำหนดบทบัญญัติในการอุทธรณ์และเพิ่มกรณีห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลในคดีล้มละลาย เพื่อรวมการอุทธรณ์และกรณีต้องห้ามอุทธรณ์ทั้งคดีล้มละลาย และคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไว้ในที่เดียวกัน ดังนี้

๑) ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

๒) ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย

๓) สำหรับข้อยกเว้นข้อห้ามที่มีให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย มีดังนี้

(๑) คำพิพากษายกฟ้อง หรือคำสั่งยกคำร้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลาย

(๒) คำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

(๓) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๔) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๕) คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๔)

๓.๒ ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒^๒ และกำหนดวิธีการในการอุทธรณ์กรณีที่ศาลอุทธรณ์สั่งไม่รับอุทธรณ์ เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย ดังนี้

๑) คดีตามมาตรา ๒๔ ถ้าศาลล้มละลายสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย

๒) คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลฎีกา เพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้

^๑ มาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ว่า "ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย คำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกันกับคดีดังกล่าว ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น"

การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีล้มละลายอื่น ให้บังคับไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย"

^๒ มาตรา ๒๖ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ว่า "คดีตามมาตรา ๒๔ บรรพหนึ่ง ที่ศาลล้มละลายรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมายให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่มีศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรที่จะประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดจะรับพิจารณาคำพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าว นั้นก็ได้"

- ๓) ถ้าคู่ความได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้วจะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้
- ๔) สำหรับกรณีที่อยู่อุทธรณ์ตั้งกล่าวไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อยู่อุทธรณ์นั้น ไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จะยกอุทธรณ์ตั้งกล่าวเสียก็ได้
- ๕) ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาตั้งกล่าว เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๖)

๓.๓ ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒” โดยกำหนดให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นในหมวด ๓ วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ในศาลฎีกาโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

๔. บทเฉพาะกาล

๔.๑ บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๔.๒ สำหรับในกรณีที่อยู่อุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

๔.๓ ส่วนในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระวางอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีที่อยู่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖)

๕. บทรักษาการ

ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๒๘ ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ว่า “ให้นำบทบัญญัติในหมวดที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ บรรดาหนึ่งในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา และประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ กับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

ภาคผนวก : พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายไพฑูริ ศาสตราวุฒิชัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑

นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย นิติกร ๕ นายบุญสงค์ ลาคำ นิติกร ๔

นายฉัตรชัย ลายคราม วิทโยกร ๓ นางสาววีรนุช หมั่นทอง เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๕๕ ๕๖๒๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
(ฉบับที่..) พ.ศ. - ๑ -

ส่วนที่ ๑	ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.	๑
	- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย ฉบับที่..) พ.ศ.	๑
	- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.	๔
	- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.	๑๕
	๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๑๕
	- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๑๕
	๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๑๕
	- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๑๕
	ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๕
	- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๑๗
ส่วนที่ ๒	ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ กับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๑๘
ส่วนที่ ๓	ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.	๒๕
	- ผังโครงสร้างงานภายในศาลล้มละลายกลาง	๒๕
	- การอุทธรณ์	๒๕
	- ประกาศศาลล้มละลายกลาง	๒๕
	- รายงานสถิติคดีศาลล้มละลายกลาง	๓๐
	- มติคณะรัฐมนตรี	๓๔
	- ข่าวกที่เกี่ยวข้อง	๓๖
ภาคผนวก	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒	(๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

(ฉบับที่..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

(ฉบับที่..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. มีผู้นำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ๑ ฉบับ คือ

- เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้รับบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มีเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

โดยที่บทบัญญัติในส่วนที่กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่คุ้มครองสิทธิของบรรดาเจ้าหนี้และผู้ถือหุ้นอย่างเพียงพอ ประกอบกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันใช้บังคับเฉพาะคดีพื้นฟูกิจการของลูกหนี้สมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เพื่อให้การดำเนินกระบวนการ เป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น และเพื่อให้หลักเกณฑ์การอุทธรณ์ทั้งคดีล้มละลายและคดีพื้นฟูกิจการของลูกหนี้อยู่ในกฎหมายเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและมีมติเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอและได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชั้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นกรรมาธิการ โดยกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ประกอบด้วย

๑. นายปภัต พัฒนกุล	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒. นายสุรพล เอกโยคยะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายพีระพันธ์ุ สาสิรัฐวิภาค	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายนพคุณ รัฐไพ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายไกรสร บารมีอวยชัย	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๗. นายพินิจ จันทรสมบุรณ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๘. นางฉาวันเนย์ ดันติกุลพงศ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายเจริญ จรรย์โกมล	๑๑. นายเจริญ ถันขวางค์
๑๒. นายเทิดภูมิ ใจดี	๑๓. นายชาญณรงค์ ปราณเ็จิตต์
๑๔. นายชนน วรรณวิมลรักษ์	๑๕. ว่าที่ร้อยตรี ธนุ จงเพิ่มดำรงชัย
๑๖. นายประเชษฐ ตียะปัญจนิตย์	๑๗. นายประสงค์ บุรณ์พงศ์
๑๘. นายปานปรีย์ พหิทธานุกร	๑๘. นายพร้อม พรหมพันธ์ุ
๒๐. นายพิชัย นิลทองคำ	๒๑. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๒๒. นางสาวเพชร ศิริวัฒน์โก	๒๓. นายรุ่งเรือง พิทยศิริ
๒๔. นายเรวัต แสงวิจิตร	๒๔. นายวรรณชัย บุญบำรุง
๒๖. นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	๒๗. นายวิทยา บุรณศิริ
๒๘. นายวินัย เสนเนียม	๒๘. นางศศิวิมล ธนตานติ
๓๐. นายสัมพันธ์ เป็นพัฒน์	๓๑. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๓๒. นายสิทธิรัตน์ รัตนวิจารณ์	๓๓. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๓๔. นายสุวิช บุรณ์เจริญ	๓๔. นายอิทธิพล คุณปลื้ม

เมื่อคณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนรัฐบาล

** หมายถึง นายปานปรีย์ พหิทธานุกร ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งนายพัลลภ ตันหยงมาต เป็นกรรมการแทน

วันพุธที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณา ทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อคราวที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีคำชี้ให้ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมาธิการ วิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดหรือจะตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราช บัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ ซึ่งที่ประชุม คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๗๒ วันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ได้พิจารณาแล้ว มีมติมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นปฐมมูลประกอบการ พิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

* ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณา มอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือไต่ถามในที่ที่มีความจำเป็นวุฒิสภา อาจตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบแปดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาคำขอร่างพระราช บัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติ เห็นชอบในวาระที่สองแล้ว ให้คณะกรรมาธิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใน ต่อไป”

เรื่องเสร็จที่ ๔๕-๔๖/๒๕๔๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๔/๓๐๗๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ รวมทั้งข้อสังเกตและความเห็นเพิ่มเติมของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมและกรมบังคับคดี) ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ยื่นจรรยาละเอียด

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

กระทรวงยุติธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขบทบัญญัติของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับการฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลาย การกำหนดให้ปลดลูกหนี้ออกจากการล้มละลาย กระบวนการฟื้นฟูกิจการ กระบวนการพิจารณาและการมีคำสั่งชำระหนี้สิน กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม และหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ เนื่องจากบทบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีความไม่เหมาะสมหลายประการเป็นเหตุให้กระบวนการพิจารณาคดีล้มละลายดำเนินไปด้วยความล่าช้าไม่คุ้มครองสิทธิของบรรดาเจ้าหนี้และลูกหนี้อย่างเพียงพอ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอแล้ว ในเบื้องต้นคณะกรรมการฯ เห็นควรพิจารณาบทบัญญัติในส่วนที่จำเป็นต้องให้มีผลใช้บังคับเป็นการด่วน ได้แก่ การยกเลิกการพ้นจากล้มละลาย การปลดลูกหนี้ออกจากล้มละลาย และบทบัญญัติที่ไม่มีปัญหาสามารถพิจารณาได้รวดเร็ว ได้แก่ หลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการปรับปรุงค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลาย เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ ในส่วนของการจัดระบบอุทธรณ์คำสั่งศาลนั้น คณะกรรมการฯ เห็นควรให้นำไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยคณะกรรมการฯ ได้ยกร่างเป็นร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีไปก่อน
สำหรับบทบัญญัติในส่วนที่เหลือนั้น คณะกรรมการฯ จะดำเนินการตรวจพิจารณาต่อไป

๒. ข้อสังเกตในชั้นต้นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักการที่คณะกรรมการฯ
ได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมไปก่อน

สำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดไม่มีข้อสังเกตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะกรรมการฯ เห็นควรพิจารณาโดยเร่งด่วน
สรุปได้ดังนี้

(๑) สำนักงานศาลยุติธรรม* มีข้อสังเกตดังนี้

(ก) การปรับปรุงข้อคำว่า “พนักงานไปรษณีย์” ตามมาตรา ๒๑
(ร่างมาตรา ๕) ควรแก้ไขให้รองรับกับนโยบายการแปรรูปการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือครอบคลุม
ถึงกิจการเอกชนที่ทำการที่เกี่ยวข้องกับการส่งไปรษณีย์อีกด้วย

(ข) การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่ง
ศาล (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๑๕๙/๑) ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องโดยตรง
เพื่อทำให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คดีล้มละลายรวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียว

(ค) การแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมการจำหน่ายทรัพย์สินในคดีล้มละลาย
ที่ลดลง (ร่างมาตรา ๒๙) ควรให้นำมาใช้บังคับกับคดีที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ใช้บังคับด้วย อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๑
ครั้งนี้ ควรมีการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดี
ล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ไปพร้อมกัน เพื่อให้กฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติใน
คดีล้มละลายมีความสอดคล้องกัน

(๒) สำนักงานอัยการสูงสุด* มีข้อสังเกตดังนี้

(ก) การแก้ไขข้อคำว่า “กฎหมายลักษณะอาญา” ในบทนิยามคำว่า
“บุคคลล้มละลายทุจริต” ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๑
(ร่างมาตรา ๕) ควรกำหนดขอบเขตความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลายให้กว้างขวางขึ้น

* ตามหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ส่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๖/๓๒๕๐๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน
๒๕๕๔

* ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ส่วนที่สุด ที่ อส(สฝนผ.)๐๐๑๘/๒๐๑ ลงวันที่ ๑๑
มกราคม ๒๕๕๕

(ข) ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งศาล ตามมาตรา ๑๕๔/๑ (ร่างมาตรา ๒๕) โดยให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกา และกำหนดข้อยกเว้นการห้าม อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล เพราะหลักเกณฑ์ในคดีล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการแตกต่างกัน การห้ามอุทธรณ์คำสั่งและคำพิพากษาเว้นแต่ (๑) ถึง (๔) นั้น แม้จะเหมาะสมกับการฟื้นฟูกิจการ แต่ไม่เหมาะสมกับคดีล้มละลาย เพราะมีผลรวมถึงสิทธิของบุคคลและกิจการของอุทธรณ์ด้วย จึงควรแก้ไข เฉพาะการให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเท่านั้น

(ค) ควรกำหนดค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลาย ในส่วนค่าขึ้นศาลสำหรับคำฟ้อง หรือคำร้องขอให้ล้มละลายตามมาตรา ๑๗๔ เพียงสองร้อยบาท (ร่างมาตรา ๒๖)

(ง) ไม่ควรกำหนดกรณีที่ศาลเคยมีคำสั่งตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ มาก่อน เป็นข้อยกเว้นของการปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑)

(จ) การกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจยื่นคำขอต่อศาลให้มี คำสั่งหยุดนับระยะเวลาตามมาตรา ๗๕/๒ (ร่างมาตรา ๒๘) นั้น ควรกำหนดให้เจ้าพนักงานล้มละลายสามารถยื่นคำขอดังกล่าวต่อศาลได้ด้วย แต่ไม่ควรกำหนดให้คำสั่งศาลในกรณีนี้เป็นที่สุด ควรกำหนดให้บุคคลล้มละลายสามารถอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๕๔/๑ (ร่างมาตรา ๒๕)

(ฉ) ควรกำหนดเหตุต่าง ๆ ที่ศาลต้องมีคำสั่งให้หยุดนับระยะเวลาตาม มาตรา ๗๕/๑ (ร่างมาตรา ๒๘) เฉพาะแต่เหตุที่จำเป็นเท่านั้น

(ช) ตามมาตรา ๗๕/๔ (ร่างมาตรา ๒๘) ไม่ควรกำหนดให้คำสั่งศาลกรณี ที่บุคคลล้มละลายยื่นคำขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งศาลที่ให้หยุดนับระยะเวลา เป็นที่สุด โดยควรกำหนดให้บุคคลล้มละลายสามารถอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๕๔/๑

๓.สาระสำคัญของร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจพิจารณา โดยได้นำข้อสังเกตของ สำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดมาพิจารณาคำขอแล้ว ซึ่งสรุปสาระสำคัญของร่างฯ และการแก้ไขได้ดังนี้

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...

๓.๑.๑ การปลดจากล้มละลาย

(๑) ยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๓) ที่เกี่ยวกับการกำหนดให้อุทธรณ์พ้นจากล้มละลายเมื่อ ครบสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งเป็นไปตามร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรม เสนอ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับผลของการพ้นจากล้มละลายไว้ ทำให้

เกิดปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทรัพย์สินและการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ เป็นเหตุให้กระทรวงยุติธรรมได้หาหรือประเด็นปัญหาดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ให้ความเห็นว่า การพ้นจากล้มละลายของลูกหนี้เป็นการเฉพาะตัว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังคงมีอำนาจจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ที่อยู่ในระหว่างการจัดการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไปได้ (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๔/๒๕๕๕)

อย่างไรก็ตาม กระทรวงยุติธรรมยังคงมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการจัดการทรัพย์สินอื่นที่ลูกหนี้ปิดบังซ่อนเร้นไว้ว่า จะมีอำนาจดำเนินการได้หรือไม่ จึงได้เสนอให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕)ฯ โดยนำไปกำหนดเป็นหลักการเกี่ยวกับการปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๑/๑ ถึงมาตรา ๔๑/๕ (ร่างมาตรา ๒๔ เดิม))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลดจากล้มละลายดังนี้

(ก) กำหนดให้ชัดเจนว่าได้มีการเพิ่มกรณีการปลดจาก

ล้มละลายอีกกรณีหนึ่ง ได้แก่ การปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมาย จากเดิมที่มีเพียงการปลดจากล้มละลายโดยการร้องขอต่อศาล (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๖๗/๑)

(ข) คณะกรรมการฯ ได้กำหนดหลักการเพิ่มเติม โดยกำหนด

ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลดจากล้มละลายโดยการร้องขอต่อศาล (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑ และร่างมาตรา ๗ ยกเลิกมาตรา ๗๒ ถึงมาตรา ๗๕) ดังนี้

๑) แก้ไขหลักการเดิมจากที่กำหนดให้เป็นดุลพินิจของศาล

ในการมีคำสั่งปลดจากล้มละลาย เป็นกำหนดให้ศาลมีคำสั่งปลดจากล้มละลายเมื่อกรณีเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ คือ ได้มีการแปลงทรัพย์สินชำระให้แก่เจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ไว้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และบุคคลนั้นไม่เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาว่าฯ ของกระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๔ เดิม เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ (๑)) ซึ่งกำหนดให้เป็นโทษแก่บุคคลล้มละลายที่ศาลได้เคยมีคำสั่งเกี่ยวกับการปลดหรือไม่ปลดจากล้มละลายมาก่อน จะไม่สามารถปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมายได้ จึงเห็นสมควรกำหนดให้เป็นหลักประกันแก่บุคคลล้มละลายว่า หากดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดแล้วก็จะได้รับการปลดจากล้มละลาย (ร่างมาตรา ๗๑)

๒) ตัดมาตรา ๗๒ ถึงมาตรา ๗๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติ

เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ศาลใช้ประกอบการพิจารณาในการมีคำสั่งปลดหรือไม่ปลดจากล้มละลาย ออก เนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้แล้ว เพราะได้เปลี่ยนหลักการปลดจากล้มละลายโดยคำสั่งศาลจากการใช้ดุลพินิจเป็นให้ศาลมีคำสั่งเมื่อครบองค์ประกอบที่กฎหมายกำหนดตามที่ได้กล่าวไว้ใน ๑)

(ค) เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลดจากสัมภาระโดย
 ผลของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๘๑/๑ ถึงมาตรา ๘๑/๔ (ร่างมาตรา ๒๘ เดิม)) ดังนี้
 ๑) ร่างมาตรา ๘๑/๑ (ร่างมาตรา ๗๕/๑ เดิม) กำหนดให้
 ปลดบุคคลธรรมดาจากสัมภาระทันทีที่พ้นกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้
 สัมภาระ เว้นแต่ในกรณีอื่นเนื่องมาจากการกระทำบางประการของบุคคลสัมภาระที่ไม่สมควรได้รับ
 การปลดจากสัมภาระตามระยะเวลาปกติดังต่อไปนี้ ให้กำหนดระยะเวลาในการปลดจากสัมภาระ
 นานกว่า ๓ ปี ได้แก่

กรณีที่ ๑ บุคคลนั้นได้เคยถูกพิพากษาให้สัมภาระ
 มาก่อนแล้ว และยังไม่พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้สัมภาระครั้งก่อนจนถึงวันที่
 ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ครั้งหลัง ให้ขยายระยะเวลาเป็น ๕ ปี

กรณีที่ ๒ บุคคลนั้นเป็นบุคคลสัมภาระทุจริต โดย
 แยกบุคคลสัมภาระทุจริตออกเป็น ๒ จำพวก คือ

- บุคคลสัมภาระทุจริตในกรณีทั่วไป
 ให้ขยายระยะเวลาเป็น ๑๐ ปี เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษและบุคคลนั้นถูกศาลพิพากษาให้
 สัมภาระมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ศาลจะสั่งปลดจากสัมภาระก่อนครบกำหนด ๑๐ ปีตามคำขอ
 ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือของบุคคลสัมภาระนั้นก็ได้

- บุคคลสัมภาระทุจริตอันเนื่องมาจาก
 หรือเกี่ยวเนื่องกับกรกระทำคามผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตาม
 กฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ให้ขยายระยะเวลาเป็น ๑๐ ปี โดยไม่มีข้อยกเว้น
 ดังเช่นกรณีบุคคลสัมภาระทุจริตในจำพวกแรก เนื่องจากเป็นการกระทำคามผิดที่มีผลกระทบต่อ
 บุคคลเป็นจำนวนมาก

นอกจากนั้น คณะกรรมการฯ เห็นสมควรให้แก้ไข
 เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “บุคคลสัมภาระทุจริต” ให้สอดคล้องกันด้วย เนื่องจากในปัจจุบันนิยาม
 บุคคลสัมภาระทุจริต ยังไม่รวมถึงกรณีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕, หรือร่างมาตรา ๔ เดิม)

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่มีเหตุตามกรณีที่ ๑ หรือ ๒ มากกว่า
 หนึ่งเหตุ ให้ขยายระยะเวลาโดยอาศัยเหตุใดเหตุหนึ่งที่มีระยะเวลาสูงสุดเพียงเหตุเดียว

๒) ร่างมาตรา ๘๑/๒ และร่างมาตรา ๘๑/๓ (ร่างมาตรา
 ๗๕/๒ และร่างมาตรา ๗๕/๓ เดิม) การหยุดนับระยะเวลาปลดจากสัมภาระ ได้กำหนดให้
 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้เสนอต่อศาลให้มีคำสั่งหยุดนับระยะเวลาปลดจากสัมภาระของบุคคล
 สัมภาระในกรณีทั่วไป ก่อนระยะเวลาปลดจากสัมภาระ ๓ ปี จะสิ้นสุดลง โดยคณะกรรมการฯ
 ได้กำหนดเหตุแห่งการหยุดนับระยะเวลามีเพียงกรณีเดียว คือ กรณีที่บุคคลสัมภาระไม่ให้ความร่วมมือ
 กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการรวบรวมทรัพย์สินโดยไม่มีเหตุอันควร ซึ่งเป็นกรณีที่มีความจำเป็น
 และเป็นหลักการสำคัญของการหยุดนับระยะเวลาเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม การหยุดนับระยะเวลา

ดังกล่าว ไม่ว่าศาลจะได้มีคำสั่งให้หยุดนับระยะเวลาตามคำขอที่ครั้งก็ตาม เมื่อรวมระยะเวลาทั้งหมดแล้วจะต้องไม่เกินสองปี ส่วนกรณีของบุคคลล้มละลายที่ถูกขยายระยะเวลาในการปลดจากล้มละลายไม่ให้มีกำหนดหยุดนับระยะเวลาอีกเนื่องจากจะเป็นการลวงโทษบุคคลดังกล่าวซ้ำซ้อนอีก

๑) ร่างมาตรา ๘๑/๔ (ร่างมาตรา ๗๕/๔ เดิม) การยื่น

คำขอต้อศาลเพื่อให้ยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหยุดนับระยะเวลา ในกรณีที่พฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการหยุดนับระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไป

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลในการปลดจากล้มละลายสำหรับบุคคลธรรมดา

ที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ

๑) หากระยะเวลานับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายจนถึงก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ครบระยะเวลาการปลดจากล้มละลายโดยผลทางกฎหมายที่กำหนดในร่างมาตรา ๘๑/๑ แล้ว ก็ให้บุคคลนั้นได้รับการปลดจากล้มละลายทันที ๒) หากระยะเวลานับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายจนถึงก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังไม่ครบระยะเวลาที่กำหนดในร่างมาตรา ๘๑/๑ ก็ให้ปลดจากล้มละลายเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยเริ่มนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย เพื่อให้บุคคลดังกล่าวได้รับประโยชน์จากการปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๓)

กระทรวงยุติธรรม* และสำนักงานศาลยุติธรรม* ไม่เห็นชอบด้วยกับ

หลักการในส่วนที่กำหนดให้ปลดบุคคลล้มละลายทุจริตได้เมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด โดยเห็นว่า การปลดบุคคลล้มละลายทุจริตที่เป็นบุคคลธรรมดาควรให้เป็นดุลพินิจของศาลที่จะสั่งปลดหรือไม่ และเห็นควรให้คงร่างมาตรา ๒๘ (เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ ซึ่งมาตรา ๗๕/๔) ตามร่างของกระทรวงยุติธรรมซึ่งกำหนดให้การปลดบุคคลล้มละลายเมื่อพ้นระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายนั้นไม่รวมถึงกรณีที่บุคคลนั้นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

สำนักงานอัยการสูงสุด* ได้มีหนังสือยืนยันเห็นชอบกับร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวด้วยแล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า

การที่ลูกหนี้ถูกศาลพิพากษาให้ล้มละลายย่อมส่งผลกระทบต่อสถานะทางสังคมและทางเศรษฐกิจของลูกหนี้เป็นอย่างมาก (ดังจะเห็นได้ว่ากฎหมายหลายฉบับกำหนดให้เป็นลักษณะต้องห้ามของผู้จะดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ หรือแม้แต่การขอรับใบอนุญาตในการประกอบกิจการต่าง ๆ) การลวงโทษให้ลูกหนี้ต้องตกอยู่ในสถานะดังกล่าว จึงควรที่จะมีขอบเขตเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสมและชัดเจน รวมทั้งกรณีที่ลูกหนี้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ก็ควรมีกำหนดระยะเวลา

* ตามหนังสือกระทรวงยุติธรรม ที่ ๒๒ ๐๒๐๗/๑๑๖๖๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
* ตามหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ส่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๖/๒๕๒๗๒ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕
* ตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ ๒๒ ๐๐๓๔/๑๔๗๔๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ที่ชัดเจนเช่นกัน โดยในกรณีของบุคคลล้มละลายทุจริตนี้ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้ได้รับประโยชน์จากการปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (๕ ปี) ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่ากรณีการปลดจากล้มละลายของบุคคลล้มละลายที่สุจริต (๓ ปี) และหากเป็นกรณีบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ระยะเวลาดังกล่าวจะยาวนานออกไปอีก (๑๐ ปี) ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้คำนึงถึงความเหมาะสมในการลงโทษบุคคลล้มละลายทุจริตให้ออกไปจากระบบธุรกิจชั่วคราวระยะเวลานี้ โดยเทียบเคียงกับโทษทางอาญาในกรณีบุคคลกระทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยเจตนา ซึ่งเมื่อบุคคลนั้นถูกลงโทษตามระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้ว บุคคลนั้นก็น่าที่จะหลุดพ้นจากสถานะการเป็นบุคคลล้มละลาย และมีความชอบธรรมที่จะได้รับโอกาสให้กลับเข้าสู่ระบบธุรกิจได้อีกครั้งหนึ่ง มีข้อกำหนดให้ต้องตกอยู่ในสถานะดังกล่าวตลอดไป โดยปล่อยให้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาลที่จะสั่งปลดบุคคลนั้นจากล้มละลายหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่มีความแน่นอนแต่อย่างใด เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๗๑ ปัจจุบันกำหนดว่าจะต้องมีเหตุผลพิเศษด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีเหตุผลพิเศษที่จะปลดบุคคลนั้นจากล้มละลายเมื่อถูกหนี้ยื่นเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการฯ จึงไม่เห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงยุติธรรม และเห็นชอบตามร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไปแล้ว

๓.๑.๒ บทบัญญัติอื่น ๆ ที่ไม่มีปัญหา และสามารถพิจารณาได้โดยเร็ว ได้แก่

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “บุคคลภายในของลูกหนี้” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้หมายความรวมถึง คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาด้วย เนื่องจากมาตรการในการรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๓ เดิม))

(๒) แก้ไขบทนิยามคำว่า “บุคคลล้มละลายทุจริต” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ให้หมายความรวมถึงกรณีเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำ ความผิดอันมีลักษณะเป็นการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีการปลดจากล้มละลายโดยผลของกฎหมาย (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (ร่างมาตรา ๔ เดิม))

(๓) แก้ไขบุคคลที่ศาลมีอำนาจสั่งให้ส่งโทรเลข ไปรษณีย์ภัณฑ์จดหมาย หนังสือ รวมทั้งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใด ที่มีถึงลูกหนี้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ลูกหนี้ถูกสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เพื่อให้ครอบคลุมถึงเอกชนที่ประกอบกิจการดังกล่าว โดยแก้ไขข้อความตามร่างเดิมคำว่า “พนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย” เป็น “หน่วยงานหรือผู้ประกอบการเกี่ยวกับไปรษณีย์โทรเลขหรือ

การสื่อสารอื่นใด” ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่ม))

(๔) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของศาลล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ร่างมาตรา ๑๑ ยกเลิกส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์ ในหมวด ๓/๑ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และมาตรา ๔๐/๗๔)

(๕) แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลาย โดยคณะกรรมการได้แก้ไขค่าธรรมเนียมสำหรับค่ายื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย (ร่างมาตรา ๑๗๔ (๒)) จากเดิมที่กำหนดไว้หลายอัตราโดยขึ้นอยู่กับจำนวนหนี้ยื่นที่ขอรับชำระหนี้ เป็นการกำหนดค่าของอัตราเดียวคือ สองร้อยบาท เว้นแต่ ๑) เป็นค่าขอของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา เนื่องจากเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ชำระค่าธรรมเนียมในคดีที่ตนเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามาครั้งหนึ่งแล้ว หรือ ๒) เป็นค่าขอของเจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ไม่เกินห้าหมื่นบาท เนื่องจากทรัพย์สินที่เจ้าหนี้จะได้รับจากการแบ่งทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายมีจำนวนน้อย และอาจไม่เหมาะสมกับค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

สำหรับค่าธรรมเนียมในการขึ้นศาลในกรณีที่มีการอุทธรณ์เรื่องขอรับชำระหนี้ ได้แก้ไขให้สอดคล้องกับค่ายื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายเป็นสองร้อยบาท ซึ่งเป็นไปตามหลักการของร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗๔ (ร่างมาตรา ๒๖ เพิ่ม))

ทั้งนี้ ได้ตัดร่างมาตรา ๒๔ เพิ่ม ซึ่งกำหนดมิให้นำอัตราค่าธรรมเนียมที่ปรับปรุงใหม่ไปใช้บังคับแก่บรรดาคดีล้มละลายที่ได้ยื่นฟ้องหรือร้องขอให้ลูกหนี้ล้มละลายหรือร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมเดิมตามมาตรา ๑๗๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ออก เนื่องจากการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ควรเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่ปรับปรุงใหม่ จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดข้อยกเว้นเฉพาะกาลในเรื่องนี้ไว้แต่อย่างใด

(๖) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๔ (ร่างมาตรา ๓๐ เพิ่ม))

นอกจากนั้น เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำเพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย โดยคณะกรรมการฯ ได้นำกรณีที่ต้องห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามร่างมาตรา ๒๔ เพิ่มมาตรา ๑๕๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ของกระทรวงยุติธรรมมาแก้ไขหลักการตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายฯ ซึ่งในปัจจุบันใช้

บังคับเฉพาะคดีที่ขึ้นสู่พิจารณาของลูกหนี้ เพื่อรวมวิธีการอุทธรณ์และกรณีต้องห้ามอุทธรณ์ทั้งคดี
ล้มละลายและคดีที่ขึ้นสู่พิจารณาของลูกหนี้ไว้ในที่เดียวกัน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

อนึ่ง โดยที่ร่างมาตรานี้ครอบคลุมกรณีการอุทธรณ์คำสั่งของศาล
ล้มละลายแล้ว จึงได้ยกเลิกบทบัญญัติส่วนที่ ๑๒ การอุทธรณ์ ในหมวด ๓/๓ กระบวนการพิจารณา
เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และมาตรา ๔๐/๗๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายฯ ในคราวเดียวกัน
นี้ด้วย เนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้อีกต่อไป

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่ศาลฎีกาจะพิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์
ต่อศาลฎีกา โดยคณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้ศาลล้มละลายมีหน้าที่สั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุ
ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย เพื่ออรรถาธิบายที่ศาลฎีกาจะต้องเป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์
แต่คู่ความอาจยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ได้

นอกจากนั้น ได้กำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาว่าจะระเบียบกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับกรณีการยื่นคำขอต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์คดีที่ต้อง
ห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๔) และกรณีที่ศาลฎีกาจะไม่รับอุทธรณ์คดีที่ไม่ต้องห้าม
อุทธรณ์ตามกฎหมาย หากเห็นว่าข้ออุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา ซึ่งในกรณี
หลังนี้ มีจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของศาลฎีกา เพราะเป็นคดีที่ไม่ต้องห้าม
อุทธรณ์ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม กรณีนี้จะไม่นำมาใช้บังคับกับคดีอาญาที่ศาลล้มละลายเป็น
ผู้พิจารณา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคู่กรณีในคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลาย ซึ่งในอนาคต
อาจมีการขยายขอบเขตของศาลล้มละลายให้พิจารณาคดีอาญาคด้วย (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๖) นอกจากนี้ ได้แก้ไขด้วยคำในมาตรา ๒๘ (ร่างมาตรา ๕) เรื่องการนำบทบัญญัติขึ้นมา
ใช้บังคับกับศาลฎีกาโดยอนุโลม เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขหลักการดังกล่าวข้างต้น

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเป็นร่างมาตรา ๖ ซึ่งวรรคหนึ่งกำหนดให้บรรดา
คดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์
พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้
บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในวรรคสองของคณะกรรมการฯ ได้กำหนดให้กรณีที่
คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมิได้สั่งรับอุทธรณ์ให้ถือว่า
อุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่วนความในวรรคสามได้กำหนดให้คดีที่ยังอยู่ในระหว่างอาญ
อุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาก็ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาภายใน
๑ เดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้ขั้นตอนในการพิจารณาคดีที่มีการอุทธรณ์
เกิดความรวดเร็วและสอดคล้องกับหลักการอุทธรณ์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้อุทธรณ์ไป
ยังศาลฎีกา

(๔) กำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗)

กระทรวงยุติธรรม^๖ มีความเห็นว่า ควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายบริหารเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติฯ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบต่อรัฐสภาตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ไม่ควรจะเป็นการลอบกระทุงการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ หรือกรณีอื่นใดที่ตนเองเดียวกัน ซึ่งประธานศาลฎีกาอาจจะไม่สะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และในเรื่องของการเสนอกฎหมายก็มีเฉพาะแต่คณะรัฐมนตรีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกลุ่มประชาชนเท่านั้นที่จะสามารถเสนอกฎหมายต่อรัฐสภาได้ และการที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นมิได้เป็นการตัดทอนอำนาจของประธานศาลฎีกาในการดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้แต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระทรวงยุติธรรม เนื่องจากการรักษาการตามกฎหมายเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสภา ซึ่งประธานศาลฎีกาไม่สามารถรับผิดชอบต่อสภาได้ จึงควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นผู้แทนของฝ่ายบริหารเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กรรมการที่เป็นผู้พิพากษามีความเห็นว่า ตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยธุรการอิสระโดยมีประธานศาลฎีกาเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลและวิธีพิจารณาคriminal ในศาลที่ผ่านมานับแต่เมื่อหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมและกระทรวงยุติธรรมได้แยกเป็นอิสระออกจากกัน ได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งแม้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะเห็นว่า ผู้รักษาการจะต้องสามารถรับผิดชอบต่อฝ่ายนิติบัญญัติได้โดยตรง แต่เมื่อในปัจจุบันนี้ฝ่ายนิติบัญญัติได้กำหนดให้ประธานศาลฎีการักษาการตามกฎหมายท่านเองเดียวกันนี้มาโดยตลอด ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงได้กำหนดให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่รัฐสภาได้เคยกำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

^๖ ตามหนังสือกระทรวงยุติธรรม ที่ ขธ ๐๒๐๗/๑๐๖๖๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายและตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

โดยที่ปัจจุบันศาลล้มละลายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่มีโชคคดียาเสพติด ทำให้คดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายล้มละลายอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้ศาลล้มละลายซึ่งเป็นศาลชำนาญพิเศษสามารถพิจารณาพิพากษาคดีอาญาดังกล่าวได้ รวมทั้งมีวิธีพิจารณาพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะคดีล้มละลาย อันจะเป็นผลให้การดำเนินคดีล้มละลายมีความถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น รัฐบาลควรจะได้เพิ่มกระบวนการพิจารณาคดีอาญาดังกล่าว โดยแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายไปพร้อมกัน

ต่อประเด็นข้อสังเกตดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจง ดังนี้

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในเนื้อหาเป็นการเสนอเพื่อแก้ไขกระบวนการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล จึงไม่ได้เพิ่มวิธีพิจารณาคดีอาญาไว้ในศาลล้มละลาย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันศาลล้มละลายไม่ได้ตั้งทำการอยู่ทั่วทุกจังหวัดประกอบกับศาลล้มละลายยังไม่พร้อมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายล้มละลาย เนื่องจากประสบปัญหาบางประการ เช่น ด้านการควบคุมผู้ต้องหา เป็นต้น ดังนั้น การดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายล้มละลาย จึงต้องดำเนินคดีที่ศาลแขวง ศาลจังหวัดหรือศาลที่มีเขตอำนาจแล้วแต่กรณี

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

**๒. สรุปประเด็นสำคัญและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา**

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปราย

๑. ตามร่างมาตรา ๓ กำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์

๑) เหตุใดจึงมีการเพิ่มความคำว่า “ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการฎีกา” ไว้ในร่างมาตรา ๓

๒) เหตุใดจึงมีการเพิ่มความคำว่า “เด็ดขาด” ใน (๕) ของร่าง
มาตรา ๓

๓) เหตุใดจึงเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๓ เป็น “(๕) คำพิพากษา
หรือคำสั่งในคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย”

คณะกรรมการวิสามัญฯ ชี้แจงว่า

๑) เหตุที่ต้องเพิ่มความในร่างมาตรา ๓ นั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนของ
กฎหมาย กล่าวคือ เหตุเพิ่มความคำว่า “ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งว่าด้วยการฎีกา” นั้น ต้องการให้มีความชัดเจนว่ามาตรานี้อยู่ภายใต้บังคับของ
การฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๒) ส่วนกรณีที่เพิ่มความคำว่า “เด็ดขาด” นั้น เนื่องจากคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
ของลูกหนี้มีทั้งคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว ดังนั้น เพื่อให้เกิด
ความชัดเจนของบทบัญญัติของกฎหมาย จึงเพิ่มถ้อยคำดังกล่าว

๓) สำหรับกรณีที่เพิ่มความ “(๕) คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่งที่
เกี่ยวพันกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย” นั้น เพื่อต้องการให้สิทธิแก่บุคคลที่
ถูกระทบโดยคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่งที่เกี่ยวพันกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
เช่น คดีร้องขอทรัพย์ คดีการทวงหนี้ การเพิกถอนการฉ้อฉล เป็นต้น ซึ่งย่อมกระทบต่อสิทธิของ
บุคคลภายนอกอย่างมาก จึงไม่สมควรจำกัดสิทธิในการอุทธรณ์ของบุคคลดังกล่าว
ดังนั้น จึงเพิ่มความดังกล่าวขึ้น

**๒. การแก้ไขร่างมาตรา ๔ โดยตัดความในวรรคสามของมาตรา
๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายฯ ออกนั้น
มีเหตุผลของการ แก้ไขอย่างไร**

คณะกรรมการวิสามัญฯ ชี้แจงว่า

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกรแก้ไขกฎหมายให้อำนาจศาลล้มละลายเพื่อให้
สามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาได้ ดังนั้น จึงตัดข้อความดังกล่าวออก

ส่วนที่กรณีเพิ่มความขึ้นมาแทนนั้น เนื่องจากต้องระบุให้ชัดเจน เพื่อให้มีการ
นำระเบียบดังกล่าวไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ประชาชนได้ทราบเป็นการทั่วไป

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณา
เรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

-โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลาย
และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญฯ

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการวิสามัญฯ แก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
ล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วย
การฎีกาค่าพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายให้ยุทธวิธีไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่ง
เดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๖**มีการแก้ไข****คณะกรรมการวิสามัญ แก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๖ บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่คุณความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติในกรณีข้างเป็น ศาลจะสั่งให้คุณความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการวิสามัญ

มาตรา ๗**ไม่มีการแก้ไข**

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ

วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ

วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<p>พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <hr/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลล้มละลายและให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒"</p> <p>มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>^๑ (รก.๒๕๔๒/๒๕ ก/๑๐/๘ เมษายน ๒๕๔๒)</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพันกันกับคดีดังกล่าวให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ."</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีล้มละลายอื่นให้บังคับไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย</p> <p>มาตรา ๒๖ คดีตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ที่ศาลล้มละลายรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น ทนายศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมายให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรที่ประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดจะรับพิจารณาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็</p>	<p>ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เว้นแต่</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) คำพิพากษายกฟ้อง หรือคำสั่งยกคำร้องหรือคำร้องขอให้ล้มละลาย (๒) คำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ (๓) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน (๔) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด (๕) คำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย" <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๒๖ คดีตามมาตรา ๒๔ ถ้าศาลล้มละลายสั่งไม่รับอุทธรณ์เพราะเหตุต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย คู่ความอาจยื่นคำขอโดยหวังเป็นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขออนุญาตอุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้ ถ้าคู่ความได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่อุทธรณ์ดังกล่าวไม่ต้องห้ามตามกฎหมาย แต่ศาลฎีกาเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมศาลฎีกา จะยกอุทธรณ์ดังกล่าวเสียก็ได้</p> <p>ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"</p>

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ในศาลฎีกาโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>"มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นในหมวด ๓ วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ ในศาลฎีกาโดยอนุโลม"</p> <p>มาตรา ๖ บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>ในกรณีที่คู่ความยื่นอุทธรณ์แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ศาลยังมีคำสั่งรับอุทธรณ์ ให้ถือว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีจำเป็น ศาลจะสั่งให้คู่ความแก้ไขอุทธรณ์นั้นให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอุทธรณ์หรือฎีกาและคู่ความยังมีได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>

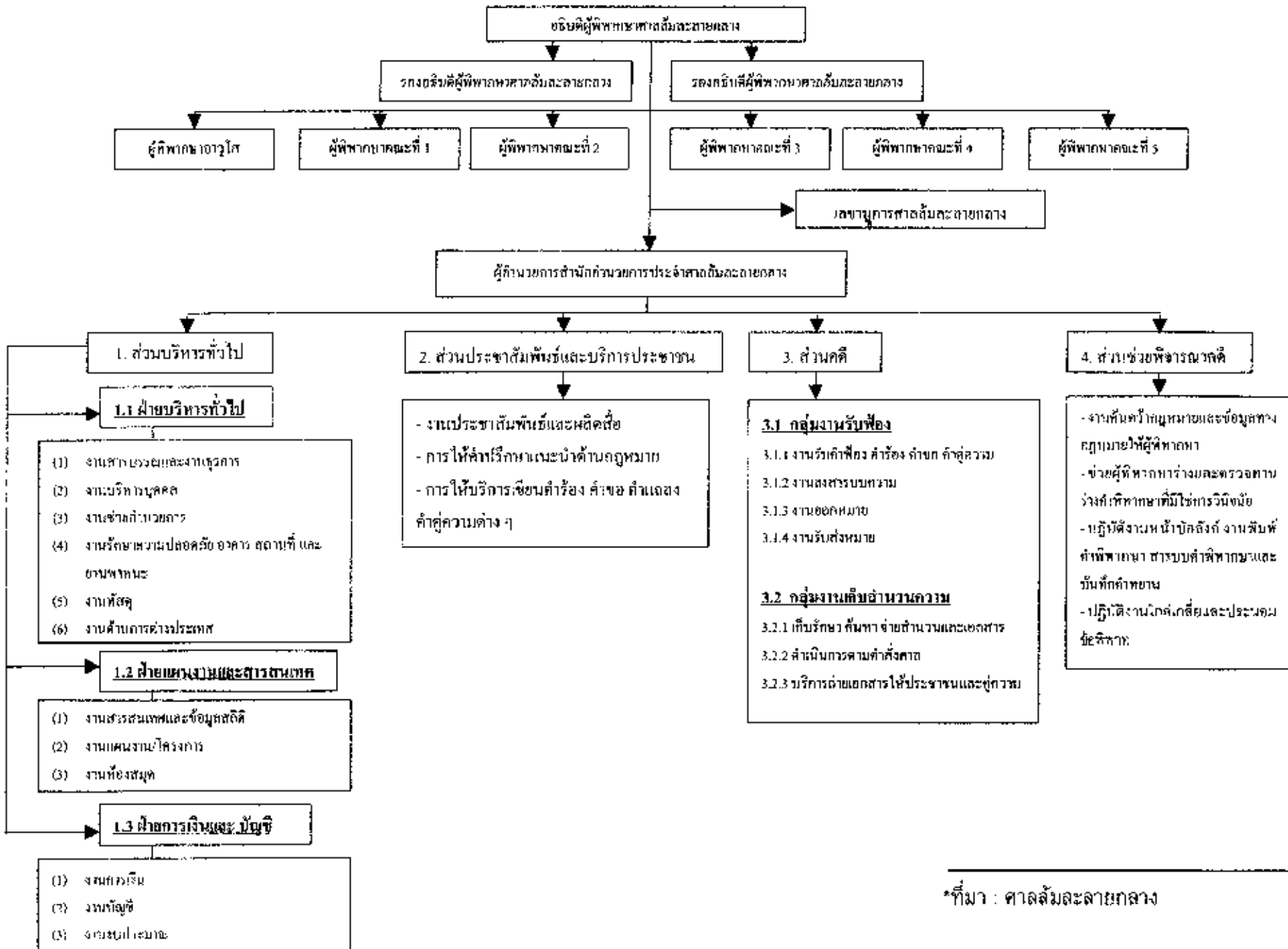
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๒ (เฉพาะส่วนเกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ
วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ.

ผังโครงสร้างงานภายในศาลล้มละลายกลาง*

*ที่มา : ศาลล้มละลายกลาง

อุทธรณ์*

คดีล้มละลายที่ศาลล้มละลายพิพากษาหรือมีคำสั่งแล้ว คู่ความย่อมมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ฎีกาต่อไปได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นที่สุดหรือห้ามอุทธรณ์ฎีกา

ในส่วนของวิธีพิจารณาในชั้นอุทธรณ์นั้น เมื่อจะกล่าวต่อไปต้องแบ่งคดีล้มละลายออกเป็น ๒ ประเภท คือ คดีล้มละลายธรรมดา รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีล้มละลายธรรมดา กับคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกันกับคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพราะว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติวิธีพิจารณาในชั้นอุทธรณ์สำหรับการอุทธรณ์คดีดังกล่าวไว้แตกต่างกันในบางเรื่อง

สำหรับคดีที่ฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายธรรมดา ต้องอุทธรณ์ฎีกาไปยังศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาดำรงลำดับ ข้อจำกัดในการอุทธรณ์ฎีกา กำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ฎีกา การพิจารณาและพิพากษาของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาต้องบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยอุทธรณ์ฎีกาทุกประการ ดังที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

* ที่มา : คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒, ไพโรจน์ ภาณุภาค

มาตรา ๒๔ วรรคสองบัญญัติว่า “การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีล้มละลายให้บังคับไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย” ดังนั้น ในส่วนของคดีล้มละลายธรรมดาจึงสามารถศึกษาได้จากคำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จะไม่ขอกล่าวถึงในที่นี้อีก แต่จะกล่าวเฉพาะในส่วนของการอุทธรณ์คดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพัวพันกับคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้เป็นพิเศษ ซึ่งมีวิธีพิจารณาแตกต่างออกไปเป็นลำดับดังนี้

๑. การอุทธรณ์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีฟื้นฟูกิจการของ ลูกหนี้ รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพัวพันกับคดีดังกล่าวให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น”

ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่าภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายนั้น พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติถึงข้อจำกัดสิทธิหรือข้อห้ามในการอุทธรณ์คดีฟื้นฟูไว้ในมาตรา ๔๐/๗๔ ว่า

“ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งระหว่างพิจารณา หรือคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาดคดีของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ เว้นแต่

(๑) คำสั่งยกคำร้องขอ

(๒) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๓) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๔) คำสั่งอื่นใดที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลผู้มีอำนาจแล้วแต่กรณี เห็นว่ามีเหตุสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือ แต่สำหรับการอนุญาตให้อุทธรณ์คำสั่ง

ระหว่างพิจารณา ให้กระทำได้ต่อเมื่อได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี และมีการอุทธรณ์ คำวินิจฉัยชี้ขาดคดีนั้นด้วย”

การยื่นอุทธรณ์คดีพื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงมีได้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ตามลำดับชั้นศาล แต่ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้เลย ไม่ว่าจะเป็นการอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงหรือปัญหาข้อกฎหมาย ทำนองเดียวกับคดีภาณีอากรและคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

๒. การพิจารณาอุทธรณ์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า “ให้นำบทบัญญัติใน ส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ในศาลฎีกาโดยอนุโลม”

การที่มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งให้อุทธรณ์คดีพื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไปยังศาลฎีกาได้โดยตรง ทำให้มีปัญหาคิดว่า การพิจารณาของศาลฎีกาในคดีดังกล่าวเป็นกระบวนการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา และศาลฎีกาจะต้องใช้บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอุทธรณ์หรือฎีกาบังคับ มาตรา ๒๘ จึงบัญญัติให้นำบทบัญญัติวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้โดยอนุโลม

๓. การพิพากษา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.

๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า “คดีตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งศาลล้มละลาย ใช้อำนาจพิจารณาพิพากษาว่าอุทธรณ์ดังกล่าว ต้องห้ามตามกฎหมายให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดจะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็ไว้”

ตามปกติศาลฎีกาย่อมมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๒ (๑) ที่จะพิพากษายกอุทธรณ์ได้ ถ้าอุทธรณ์นั้นต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ แต่มาตรา ๒๖ ได้กล่าวไว้เฉพาะในกรณีที่ศาลล้มละลายซึ่งรับอุทธรณ์คดีที่พ้นปฏิบัติการของลูกหนี้ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งที่ต้องห้ามอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกาวินิจฉัย เมื่อคดีดังกล่าวต้องห้ามอุทธรณ์ ศาลฎีกาก็ต้องพิพากษายกอุทธรณ์ จะวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นมานั้นไม่ได้ เว้นแต่ศาลฎีกาจะเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด ศาลฎีกาก็มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในส่วนที่ต้องแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นได้ โดยไม่ต้องพิพากษายกอุทธรณ์เสมอไปอย่างคดีธรรมดา เท่ากับให้ศาลฎีกาได้มีโอกาสตรวจสอบคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายได้อีกชั้นหนึ่ง

ประกาศศาลล้มละลายกลาง*

เรื่อง การนัดคดี

อนุวัตรตามแนวทางการพิจารณาคดีต่อเนื่องเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และคู่ความจะได้ปฏิบัติถูกต้อง ศาลล้มละลายกลางจึงประกาศแนวทางการนัดคดี ดังนี้

๑. ในวันนัดพร้อม ศาลจะไม่อนุญาตให้เลื่อนคดีไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม หากคู่ความฝ่ายใดขัดข้องไม่อาจดำเนินการขออนุญาตในนัดนั้นได้ ศาลจะกำหนดนัดพิจารณาคดีล้มละลายไปตามที่เห็นสมควร

๒. ในวันนัดใด ๆ ที่ศาลออกนั่งพิจารณาเป็นครั้งแรก ศาลจะใช้ดุลพินิจในการเลื่อนคดีไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๓ และข้อ ๔ โดยจะไม่นำเหตุที่ว่านัดนั้นเป็นนัดแรกมาเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตให้เลื่อนคดีเป็นกรณีพิเศษ

๓. ศาลจะไม่อนุญาตให้เลื่อนคดีเพราะเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- คดีอยู่ระหว่างเจรจาตกลงกัน
- พยานติดธุระไม่อาจมาศาลได้
- ทนายความคิดว่าความคดีอื่น
- ยังรวบรวมเอกสารที่จะนำเสนอต่อศาลไม่ครบถ้วน
- ตัวความขอถอนทนายความ และยังหาทนายความมาแทนไม่ได้
- ทนายความเพิ่งได้รับแต่งตั้ง ยังไม่ทราบข้อเท็จจริงในคดี
- ทนายความเจ็บป่วย
- มีข้อเท็จจริงบางประการเพิ่มเติมในคดี ซึ่งเพิ่งทราบในวันนี้
- รอกการตัดสินใจของคู่ความ หรือของบุคคลอื่นอยู่
- จะมีภาระกระทำใดในอนาคตที่อาจทำให้คดีเสร็จไปได้ แต่การกระทำนั้นยังไม่แน่นอน
- พยานป่วยเจ็บ เว้นแต่จะปรากฏว่าคู่ความนั้นเหลือพยานปากนั้นเพียงปากเดียว และเป็นพยานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดี อีกทั้งพยานป่วยเจ็บจนไม่อาจมาเบิกความที่ศาลได้อย่างแท้จริง

๔. การขออนุญาตเลื่อนคดีในกรณีอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ ศาลจะใช้ดุลพินิจเลื่อนคดีไปตามที่ปรากฏในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยในคดีล้มละลายศาลจะอนุญาตให้เลื่อนคดีต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และในคดีฟื้นฟูกิจการศาลจะให้เลื่อนคดีต่อเมื่อมีเหตุสุดวิสัย

* วิทยา ศาลล้มละลายกลาง

รายงานสถิติศาลล้มละลายกลางประจำปี ๒๕๕๖*

ค่าจ้างมา	เกิดขึ้นใหม่	พิจารณาเสร็จไป	คงเหลือ
๕๖๖	๓,๓๗๘	๒,๓๒๑	๑,๖๒๓

เดือน	เกิดขึ้นใหม่	พิจารณาเสร็จไป
ม.ค. ๒๕๕๖	๑๖๖	๑๐๙
ก.พ. ๒๕๕๖	๒๐๙	๑๔๒
มี.ค. ๒๕๕๖	๒๓๘	๑๕๗
เม.ย. ๒๕๕๖	๒๕๑	๑๖๙
พ.ค. ๒๕๕๖	๒๕๖	๑๘๑
มิ.ย. ๒๕๕๖	๓๐๙	๑๙๙
ก.ค. ๒๕๕๖	๒๘๓	๑๙๗
ส.ค. ๒๕๕๖	๓๓๓	๒๒๐
ก.ย. ๒๕๕๖	๓๖๐	๒๐๑
ต.ค. ๒๕๕๖	๓๑๓	๑๘๑
พ.ย. ๒๕๕๖	๓๐๐	๒๘๖
ธ.ค. ๒๕๕๖	๓๗๕	๓๒๙
	๓,๓๗๘	๒,๓๒๑
รวมปี ๒๕๕๕	๑,๕๐๖	๒,๐๒๖
รวมปี ๒๕๕๔	๑,๕๗๓	๑,๑๕๙
รวมปี ๒๕๕๓	๙๙๔	๙๒๘
มี.ย. - ธ.ค. ๕๒	๔๑๖	๒๑๐
	๘,๒๖๗	๔,๓๒๓

*ที่มา : ศาลล้มละลายกลาง

ประเภท	จำนวน (คดี)	ทุนทรัพย์ (บาท)
สถาบันการเงิน	๑,๘๖๗	๒๔,๐๘๙,๓๖๔,๙๘๐.๐๐
นิติบุคคล	๑,๐๐๑	๔๑,๕๙๐,๒๖๖,๔๕๒.๑๗
บุคคลธรรมดา	๑๐๔	๘๐๔,๑๔๗,๕๒๔.๘๔
หน่วยราชการ	๓๖๐	๑๑,๒๖๑,๒๕๔,๓๑๗.๖๘
ข้าราชการ	๕๒	๑๖,๔๕๐,๔๓๗,๕๑๗.๗๖
รัฐวิสาหกิจ	๔	๑๒,๒๔๗,๓๔๖.๖๙
	๓,๓๗๘	๙๔,๑๙๗,๗๑๘,๑๗๙.๑๔
รวมปี ๒๕๔๕	๑,๙๐๖	๖๘๘,๒๕๑,๐๕๑,๓๕๕.๒๐
รวมปี ๒๕๔๔	๑,๕๗๓	๖๒๘,๒๗๐,๔๖๙,๕๖๒.๔๐
รวมปี ๒๕๔๓	๙๙๔	๑๒๙,๑๐๔,๑๓๗,๖๖๖.๙๔
มี.ย. - ส.ค. ๕๒	๔๑๖	๑๐,๑๔๘,๗๓๙,๗๘๘.๙๒
	๘,๒๖๗	๑,๕๕๙,๙๗๒,๑๓๖,๔๕๒.๖๐

ประเภท	จำนวน (คดี)	ทุนทรัพย์ (บาท)
ธนาคาร	๑,๘๒๙	๒๑,๖๗๐,๖๘๘,๐๒๗.๔๑
บง.	๓๑	๒,๒๘๓,๐๗๐,๕๙๕.๔๙
บงส.	๐	
ปล.	๗	๑๓๕,๖๐๖,๓๖๗.๑๐
	๑,๘๖๗	๒๔,๐๘๙,๓๖๔,๙๘๐.๐๐
รวมปี ๒๕๔๕	๗๒๕	๓๗,๑๔๓,๗๐๗,๘๕๓.๐๔
รวมปี ๒๕๔๔	๗๓๐	๑๙๓,๕๙๙,๖๑๙,๗๒๔.๔๗
รวมปี ๒๕๔๓	๕๖๑	๔๑,๙๑๘,๑๔๑,๙๗๑.๗๗
มี.ย. - ส.ค. ๕๒	๒๘๑	๖,๑๑๙,๗๕๙,๙๑๐.๗๖
	๔,๑๐๔	๓๐๒,๗๗๐,๕๙๔,๔๓๙.๙๙

ประเภท	จำนวน (คดี)	ทุนทรัพย์ (บาท)
นิติบุคคล	๓๕๘	๓๕,๕๗๓,๒๙๐,๗๑๕.๒๒
บุคคลธรรมดา	๑,๒๕๘	๑๓,๑๗๔,๓๘๗,๙๗๒.๕๑
ฟ้องร่วม	๑,๗๖๒	๔๕,๔๕๐,๐๓๗,๔๙๑.๔๑
	๓,๓๗๘	๙๔,๑๙๗,๗๑๘,๑๗๙.๑๔
รวมปี ๒๕๕๕	๑,๙๐๖	๖๘๘,๒๕๑,๐๕๑,๓๕๕.๒๐
รวมปี ๒๕๕๔	๑,๕๗๓	๖๒๘,๒๗๐,๕๖๙,๕๖๒.๔๐
รวมปี ๒๕๕๓	๙๙๔	๑๒๙,๓๐๔,๑๕๗,๖๖๖.๙๔
มี.ย. - ฎ.ค. ๕๒	๔๑๖	๑๐,๑๔๘,๗๓๙,๗๘๘.๙๒
	๘,๒๖๗	๑,๕๑๙,๙๗๒,๑๓๖,๕๕๒.๖๐

ประเภท	จำนวน (คดี)	ทุนทรัพย์ (บาท)
พิทักษ์ทรัพย์	๑,๘๔๑	๑๔๗,๒๕๓,๖๐๙,๗๕๕.๘๒
ยกฟ้อง	๑๒๕	๙,๖๐๑,๔๐๔,๓๑๓.๔๘
ถอนฟ้อง	๓๑๖	๑๔๔,๒๖๑,๖๐๔,๒๑๕.๗๔
จำหน่ายคดี	๓๖	๑๐,๖๖๖,๘๓๙,๓๐๙.๑๙
จำหน่ายคดีชั่วคราว	๓	๒๙๙,๔๕๘,๑๓๗.๘๐
	๒,๓๒๑	๓๑๒,๐๓๓,๓๑๕,๗๓๒.๐๓
รวมปี ๒๕๕๕	๒,๐๒๖	๖๐๙,๔๙๐,๗๓๗,๗๘๑.๐๐
รวมปี ๒๕๕๔	๑,๑๕๙	๔๕๕,๓๓๑,๒๖๕,๐๐๕.๗๕
รวมปี ๒๕๕๓	๙๒๘	๔๗,๔๑๖,๓๕๗,๓๓๐.๓๗
มี.ย. - ฎ.ค. ๕๒	๒๑๐	๔,๔๘๔,๑๔๐,๕๒๙.๖๗
	๖,๖๕๔	๑,๕๒๙,๗๒๕,๘๑๖,๖๗๓.๘๒

ค้างมา	เกิดขึ้นใหม่	พิจารณาเสร็จไป	คงเหลือ
๗	๕๑	๕๓	๕

ประเภท	จำนวน (คดี)	ทุนทรัพย์ (บาท)
เจ้าหน้าที่เป็นผู้ร้องขอ	๐	
ลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ	๕๐	๑๕๓,๖๓๑,๗๗๖,๔๙๕.๕๑
ยื่นร่วมกัน	๑	๙,๙๒๕,๘๔๗,๐๓๙.๐๐
	๕๑	๑๖๓,๕๕๗,๖๒๓,๕๓๔.๕๑
รวมปี ๒๕๕๕	๖๐	๑๕๔,๐๙๕,๒๔๓,๐๖๖.๓๒
รวมปี ๒๕๕๔	๘๓	๓๖๗,๓๔๙,๙๑๒,๔๖๖.๘๒
รวมปี ๒๕๕๓	๑๔๘	๖๗๒,๐๑๒,๒๙๘,๓๘๖.๓๗
มิ.ย. - ธ.ค. ๕๒	๒๕	๑๕๓,๗๙๖,๘๙๙,๓๕๐.๙๔
รวม	๓๖๗	๑,๕๐๐,๘๑๑,๙๗๖,๖๐๔.๙๖

ค้างมา	เกิดขึ้นใหม่	พิจารณาเสร็จไป	คงเหลือ
๙๕	๒๔๗	๒๔๓	๙๘

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม 2 ฉบับ

Source - มติคณะรัฐมนตรี (Th)

Tuesday, September 30, 2003 18:26

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. รวม 2 ฉบับ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมอบให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไปแก้ไขเพิ่มเติมตามประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 7 (ฝ่ายกฎหมาย) เกี่ยวกับการเพิ่มเติมบทเฉพาะกาลเรื่องค่าธรรมเนียม แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้ลูกหนี้พ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายโดยผลของกฎหมายเมื่อครบสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
2. กำหนดให้บุคคลภายในของลูกหนี้หมายความรวมถึงคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของลูกหนี้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย
3. กำหนดให้บุคคลล้มละลายทุจริตหมายความว่าความรวมถึงกรณีเป็นบุคคลล้มละลายอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย
4. กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับไปรษณีย์โทรเลขหรือการสื่อสารอื่นใดส่งโทรเลขไปรษณีย์ภัณฑ์ จดหมาย หนังสือ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ หรือข้อมูลทางการสื่อสารอื่นใดที่มีถึงลูกหนี้ ไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
5. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลดจากล้มละลาย โดยคำสั่งศาลและเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้
6. ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของศาลล้มละลายในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
7. ปรับปรุงจำนวนค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลายให้เหมาะสม
8. ให้ประธานศาลฎีกา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. เพิ่มกรณีห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลในคดีล้มละลาย เพื่อรวมวิธีการอุทธรณ์และกรณีต้องห้ามอุทธรณ์ทั้งคดีล้มละลายและคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไว้ในที่เดียวกัน โดยห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลาย เว้นแต่ 1) คำพิพากษายกฟ้อง 2) คำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ หรือคำร้อง หรือคำร้องขอให้ล้มละลาย 3) คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน 4) คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้

2. กรณีที่ศาลฎีกาจะไม่รับอุทธรณ์คดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย หากเห็นว่าข้อที่อุทธรณ์นั้นไม่สมควรได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกา ซึ่งในกรณีนี้มีจุดประสงค์เพื่อกำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจของศาลฎีกา เพราะเป็นคดีที่ไม่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามก็ดี กรณีนี้จะไม่นำมาใช้บังคับคดีอาญาที่ศาลล้มละลายเป็นผู้พิจารณาเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคู่กรณีในคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลาย ซึ่งในอนาคตอาจมีการขยายขอบเขตของศาลล้มละลายให้พิจารณาคดีอาญาด้วย

3. ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ 1 วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้นในหมวด 3 วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา 24 ในศาลฎีกาโดยอนุโลม

4. กำหนดบทเฉพาะกาลให้บรรดาคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ และให้คู่ความมีสิทธิฎีกาต่อไปได้ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาหรือมีคำสั่งไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่คดียังอยู่ในระหว่างอายุอุทธรณ์หรือฎีกา และคู่ความยังมีไต่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาให้คู่ความยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

5. ให้ประธานศาลฎีกาทำการตามพระราชบัญญัตินี้

--ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ชุด พ.ศ.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) วันที่ 30 กันยายน 2546--จบ--

สภาพิจารณากฎหมายล้มละลาย

Source - กรมประชาสัมพันธ์ (Th)

Thursday, November 06, 2003 07:03

(5 พ.ย.46)สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาแก้ไขกฎหมายล้มละลายหลายประเด็น และมีการขก
 หน้บองค์ประชุมเกิดขึ้น หลังจากที่ย้ายคำต้องการให้นำร่างกฎหมายที่เสนอโดยประชาชนมาพิจารณา
 พร้อมกันด้วยแต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากทางฝ่ายรัฐบาล

การประชุมสภาผู้แทนราษฎรวันนี้(5พ.ย.) เริ่มขึ้นตั้งแต่เวลา 09.40 น. หลังจากให้ความเห็นชอบ
 กฎหมายไป 2 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้ยานยนต์บนทางหลวงและ
 สะพาน และร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติ
 ราชการแล้ว ได้เสนอให้นำร่างพระราชบัญญัติล้มละลายของรัฐบาลมาพิจารณา

ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายประเด็น เช่น การกำหนดเงื่อนไขและหลักเกณฑ์
 เพื่อให้การปลดจากการเป็นบุคคลล้มละลายของบุคคลธรรมดาที่สุจริตที่มีกำหนด 3 ปีมีความชัดเจนขึ้น
 การลดอัตราค่าธรรมเนียมในคดีล้มละลาย พร้อมกำหนดเป็นบทเฉพาะกาลให้กฎหมายฉบับนี้มีผลถึง
 บุคคลที่ถูกศาลสั่งเป็นบุคคลล้มละลายก่อนหน้านั้นด้วย

อย่างไรก็ตามการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ได้เกิดปัญหาขึ้น เมื่อสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้
 เสนอให้นำร่างพระราชบัญญัติล้มละลายที่เสนอโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 96,310 คนมาพิจารณา
 พร้อมกันไปด้วย ซึ่งแม้จะมีการชี้แจงจากตัวแทนรัฐบาลถึงประเด็นของกฎหมายของรัฐบาลกับของ
 ประชาชนที่ไม่สามารถพิจารณารวมกันได้เพราะเป็นคนละประเด็นกัน เนื่องจากกฎหมายที่เสนอจาก
 ประชาชนเป็นการขอแก้ไขในเรื่องการฟื้นฟูกิจการเป็นหลัก

ซึ่งในประเด็นนี้รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่เพราะต้องพิจารณาให้รอบคอบถึงความเป็นธรรม
 ทั้งกับลูกหนี้และเจ้าหนี้ โดยจะเสนอเป็นกฎหมายต่อสภาในเร็ว ๆ นี้ ทำให้มีการขกหน้บองค์ประชุมเกิดขึ้น
 ซึ่งผลการนับก็ปรากฏว่าองค์ประชุมครบจึงดำเนินการพิจารณากฎหมายล้มละลายของรัฐบาลต่อ

ทั้งนี้ ก่อนการลงมติรับหลักการ มีการตั้งข้อสังเกตจากฝ่ายค้านถึงการแก้ไขกฎหมายครั้งนี้
 ที่มองว่าเป็นการช่วยเหลือคนที่ทุจริตด้วย เพราะมีการแก้ไขระยะเวลาการเป็นบุคคลล้มละลายไว้สูงสุด
 เพียง 10 ปีเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงว่าคนที่ถูกศาลสั่งให้ล้มละลายเป็นคนทุจริตหรือเป็นคนฉ้อโกงหรือไม่
 ทั้งที่ปัจจุบันเปิดให้เป็นตุลยพินิจของศาลในการพิจารณา

และจากการพิจารณากฎหมายล้มละลายครั้งนี้ได้มีการอภิปรายถึงกฎหมายล้มละลายที่เสนอโดยประชาชนว่าจะเข้าหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ทำให้นายเชียรโชติ กัลยาณมิตร แกนนำประชาชนที่เข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ออกมากล่าวโจมตีนายอดิศร เพียงเกษ รองประธานวิปรัฐบาลที่อภิปรายประเด็นดังกล่าว โดยเรียกร้องให้นายอดิศรแสดงความรับผิดชอบเพราะเป็นนักการเมืองที่ไม่เข้าใจเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

นอกจากนี้ นายเชียรโชติ ยังเรียกร้องให้รัฐบาลเร่งเสนอแก้ไขกฎหมายล้มละลายในประเด็นการฟื้นฟูกิจการที่ไม่เป็นธรรมกับลูกหนี้ให้ทันสมัยประชุมนี้ด้วย

ที่มา: สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์

วิปรัฐบาลจะส่งเรื่องประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายล้มละลายให้ตีความ
Source - กรมประชาสัมพันธ์ (Th)

Thursday, November 06, 2003 07:03

(5 พ.ย.46)วิปรัฐบาลจะส่งเรื่องที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอร่างกฎหมายล้มละลายให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเพื่อเป็นบรรทัดฐาน ซึ่งเรื่องนี้ไม่ได้เป็นเกมการเมือง

นายอดิศร เพียงเกษ รองประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล หรือ วิปรัฐบาล กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายที่เสนอโดยประชาชนไม่ตรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 170 โดยจะนำเรื่องนี้หารือในวิปรัฐบาลเพื่อยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเรื่องการรวบรวมรายชื่อประชาชนเพื่อเสนอกฎหมายให้เป็นบรรทัดฐานต่อไป พร้อมยืนยันเรื่องนี้ไม่ได้เป็นเกมการเมือง

รองประธานวิปรัฐบาลยังได้แสดงความเห็นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ปปช. มีมติส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ปปช. มีอำนาจในการตรวจสอบความถูกต้องรายชื่อประชาชน 50,000 คนที่ยื่นถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง 4 คนหรือไม่ว่าเป็นมติที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของ ปปช. เพราะหน้าที่ของ ปปช.จะต้องมีการไต่สวนวินิจฉัยไม่ใช่โยนเรื่องให้คนอื่นพิจารณา และเป็นมติที่ทำหน้าที่โดยไม่เที่ยงธรรม สร้างความสับสนให้กับสังคมซึ่งอาจนำไปสู่การถอดถอน ปปช.ได้ต่อไป

ที่มา: สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและ
วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่ทรงมีพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
พ.ศ. ๒๕๕๒

และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลล้มละลายและให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธี
พิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๕๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"ศาลล้มละลาย" หมายความว่า ศาลล้มละลายกลาง หรือศาลล้มละลายภาค
"คดีล้มละลาย" หมายความว่า คดีตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่มีใช้คดีอาญา
และให้รวมถึงคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกระเนียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ร.ก.๒๕๕๒/๒๕๓/๑๐/๘ เมษายน ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๖๖ หน้า ๑๖๖๖ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๒

ศาลล้มละลาย

มาตรา ๑๖๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งศาลล้มละลายกลางขึ้น และจะเปิดทำการเมื่อใดให้กระทำโดย

พระราชกฤษฎีกา

ให้ศาลล้มละลายกลางมีเขตตลอดกรุงเทพมหานคร แต่บรรดาคดีล้มละลายที่

เกิดขึ้นนอกเขตของศาลล้มละลายกลางจะยื่นฟ้องต่อศาลล้มละลายกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ใน

ดุลพินิจของศาลล้มละลายกลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้

มาตรา ๖ การจัดตั้งศาลล้มละลายภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติซึ่งจะต้อง

ระบุเขตศาลและกำหนดที่ตั้งศาลนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๗ ศาลล้มละลายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีล้มละลาย

มาตรา ๘ เมื่อศาลล้มละลายเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ใน

ในอำนาจศาลล้มละลายไว้พิจารณาพิพากษา

มาตรา ๙ ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลล้มละลายหรือไม่ ให้นำ

ปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นในศาลล้มละลายหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ศาลนั้นรอการพิจารณา

พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว แล้วเสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ

ประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐ คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลล้มละลายภาค คู่ความทุกฝ่ายอาจตกลง

กันร้องขอต่อศาลนั้น ให้โอนคดีมาพิจารณาพิพากษาในศาลล้มละลายกลางได้ แต่ห้ามมิให้

อนุญาตตามคำขอเช่นนั้น เว้นแต่ศาลล้มละลายกลางจะได้ยินยอมก่อน

มาตรา ๑๑ ให้ศาลล้มละลายเป็นศาลชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและ

ให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ศาลล้มละลายโดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ร.บ. ๒๕๖๒ : พ.ร.บ. ๒๕๖๒ : พ.ร.บ. ๒๕๖๒
หมวด ๒
ผู้พิพากษาในศาลล้มละลาย

มาตรา ๑๒ ในศาลล้มละลายกลางและศาลล้มละลายภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลละหนึ่งคน และให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลละหนึ่งคน แต่ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมเห็นว่ามีควมจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาใน
แต่ละศาลมากกว่าหนึ่งคนก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้พิพากษาในศาลล้มละลายจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
จากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งมีความรู้และความ
เข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

หมวด ๓

วิธีพิจารณาคดีล้มละลาย

ส่วนที่ ๑
วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

มาตรา ๑๔ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กระบวนพิจารณาในศาล
ล้มละลายให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย และข้อกหนดตามมาตรา ๑๕ ในกรณีที่ไม่ม
บทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมา
ใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย
พุทธศักราช ๒๕๔๓ ให้ศาลล้มละลายดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่เลื่อนคดี
จนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณ
คดีให้ศาลล้มละลายรีบทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว
ในกรณีที่คู่ความไม่มาศาลในนัดใดไม่ว่าจะได้รับอนุญาตจากศาลหรือไม่ให้ถือว่า
คู่ความนั้นได้ทราบกระบวนพิจารณาของศาลในนัดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๖ ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะ
สูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีล้มละลายเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่า

พยานหลักฐานที่ตนจ้างจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบ หรือเป็นการยากที่จะนำมาสืบ ในภายหลัง บุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลล้มละลายโดยทำเป็นคำร้องขอหรือ คำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือ บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่ เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา ๑๖ ผู้ยื่นคำขอ

จะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลล้มละลายมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้า จำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็น พยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อน โดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๖๑ ถึงมาตรา ๒๖๓ และมาตรา ๒๖๗ ถึงมาตรา ๒๖๙ แห่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้แก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อศาลล้มละลายเห็นเป็นการสมควร จะให้ศาลอื่นหรือเจ้าพนักงาน ศาลทำการสืบพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งแทนก็ได้ การสืบพยานหลักฐานดังกล่าวจะกระทำใน ศาลหรือนอกศาลก็ได้

มาตรา ๑๙ เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และ เที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออก ข้อกำหนดใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาล ล้มละลายได้

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๐ ศาลล้มละลายอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้ความทุกฝ่ายทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความใน อันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติม ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลล้มละลายขอให้มาให้ความเห็นมี สิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลล้มละลายขอให้มาให้ความเห็นมี สิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ คู่ความหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีจะแต่งตั้งบุคคลใดซึ่งมีภูมิลำเนา
ในเขตศาลล้มละลายเป็นผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตนก็ได้โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาลอนุญาตแล้ว จะส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งนั้นก็ได้

ถ้าคู่ความหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีไม่มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำกิจการในเขตศาลล้มละลายที่พิจารณาคดี เพื่อความสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ศาลนั้นจะส่งให้คู่ความหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตศาลนั้นเป็นผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารแทนภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้

ถ้าคู่ความหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลในวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดีแจ้งให้คู่ความหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในคดีมารับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีนี้ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้เช่นเดียวกันกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความ หรือการส่งโดยวิธีอื่นแทนตั้งที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคนี้ ให้มีผลใช้ได้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่ง หรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดให้แก่คู่ความหรือบุคคลใดโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าคู่ความหรือบุคคลนั้นจะมีภูมิลำเนาอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร กรณีเช่นนี้ให้ถือว่ามีคำคู่ความหรือเอกสารที่ส่งโดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์มีผลเสมือนเจ้าพนักงานศาลเป็นผู้ส่ง

ส่วนที่ ๒
อุทธรณ์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้รวมถึงคดีแห่งที่เกี่ยวข้องพันกันกับคดีดังกล่าว ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลล้มละลายในคดีล้มละลายอื่นให้บังคับไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๒๕ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีล้มละลายขึ้นในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาคดีล้มละลายที่อุทธรณ์ขึ้นมา และให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ คดีความมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ที่ศาลล้มละลายรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมายให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดจะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ประธานศาลฎีกาเห็นสมควร จะให้มีการพิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายใดในคดีล้มละลายใดโดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีที่มีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ในศาลฎีกาโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๙ บรรดาคดีล้มละลายที่ยังไม่ถึงที่สุดในวันเปิดทำการของศาลล้มละลายกลางที่ได้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นมาใช้บังคับ เว้นแต่คดีนั้นจะได้มีการโอนมาพิจารณาพิพากษาในศาลล้มละลายกลางสำหรับคดีล้มละลายที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้น ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันร้องขอให้โอนคดีนั้นมาพิจารณาพิพากษาในศาลล้มละลายกลางภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลล้มละลายกลางเปิดทำการ ก็ให้ศาลล้มละลายกลางรับคดีไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๓๐ ในระหว่างที่ศาลล้มละลายภาคยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด ให้ศาลล้มละลายกลางมีเขตในท้องที่นั้นด้วย การยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอจะยื่นต่อศาลจังหวัดซึ่งลูกหนี้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือประกอบธุรกิจอยู่ในเขต ไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือโดยตัวแทนในขณะที่ยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอหรือภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีก่อนนั้นก็ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลล้มละลายกลาง เมื่อศาลล้มละลายกลางรับคดีนั้นไว้แล้วจะออกไปทำการไต่สวน นัดพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือจะกำหนดให้ทำการไต่สวน นัดพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลล้มละลายกลางก็ได้ตามที่ศาลล้มละลายกลางจะเห็นสมควร

ศาลล้มละลายกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่มีการยื่นคำฟ้องหรือคำร้องขอไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีในหมวด ๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้มีอำนาจลงนาม: นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชาน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากคดีล้มละลายเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งโดยผลของคดีล้มละลายย่อมกระทบต่อเศรษฐกิจโดยส่วนรวม และหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลายโดยเฉพาะแล้ว ย่อมทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาสามารถดำเนินไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลล้มละลายขึ้นเพื่อพิจารณาคดีล้มละลายโดยเฉพาะและให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลายโดยเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

อัมพิกา/แก้ไข

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

๕/๓/๕๕

B+A (C)

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

พัชรินทร์/เบติมา จัดทำ

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี, นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี